

Arrest

nr. 161 463 van 5 februari 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 6 oktober 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 1 juli 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – model A (bijlage 12).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 14 oktober 2015 met referentienummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 december 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat P. JANSSENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker komt op 22 december 2014 het Belgische grondgebied binnen in het bezit van een visum type D. Als bijzonderheden worden vermeld: BNL 2 B1 B3 Université de Gent;

1.2. Verzoeker krijgt op 24 april 2015 een voorlopig verblijfsattest (bijlage 15), geldig tot 8 juni 2015. Op 16 juni 2015 wordt verzoeker in het bezit gesteld van een nieuw voorlopig verblijfsattest geldig tot 31 juli 2015.

1.3. Op 1 juli 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde) een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – model A (bijlage 12). Dit is de bestreden beslissing waarvan verzoeker op 8 september 2015 in kennis werd gesteld. De motieven luiden als volgt:

“In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996, en van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan A.Y. (...), van Marokkaanse nationaliteit, het bevel gegeven om uiterlijk binnen de dertig dagen na kennisgeving van het bevel, het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de andere leden van de Schengenzone, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om zich er naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

artikel 7, eerste lid, 2°, van de wet en artikel 100, vierde lid, van het koninklijk besluit : verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 van de wet bepaalde termijn;

Betrokkene heeft het Belgisch grondgebied betreden op 22.12.2014 met een visum D B1 B3 Universiteit Gent. Dit wil zeggen dat betrokkene een visum heeft gekregen op basis van een toelatingsattest afgeleverd door Universiteit Gent en dat betrokkene na aankomst in België een inschrijvingsattest van de Universiteit Gent dient voor te leggen om na een positieve woonstcontrole een verblijfstitel type A in de hoedanigheid van student te kunnen bekomen. Betrokkene legde echter geen definitieve inschrijvingsattest afgeleverd door Universiteit Gent en bijgevolg voldoet betrokkene niet aan de aan zijn visum gekoppelde voorwaarden.

Indien dit bevel niet opgevolgd wordt, loopt hij (zij) gevaar, onverminderd rechtsvervolging overeenkomstig artikel 75 van de wet van 15.12.1980, naar de grens te worden geleid en te dien einde te worden opgesloten gedurende de periode die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel overeenkomstig artikel 27 van dezelfde wet.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de artikelen 7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Het middel wordt als volgt uiteengezet:

“1. Algemeen juridisch kader

Krachtens artikel 62 van de Vreemdelingenwet dienen alle administratieve beslissingen, genomen in toepassing van deze wet, gemotiveerd te worden. Die motiveringsplicht omvat de verschillende verwijderingsmaatregelen, waaronder het bevel om het grondgebied te verlaten.

Met de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen werd die motivering aangevuld met substantiële componenten.

Bestuurshandelingen moeten overeenkomstig deze wet afdoende gemotiveerd zijn en dienen de juridische en feitelijke overwegingen te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen.

Een afdoende motivering houdt in dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te kunnen dragen. De motivering moet m.a.w. draagkrachtig zijn. De aangevoerde motieven moeten pertinent zijn en de beslissing verantwoorden. Dit wil zeggen dat ze duidelijk en concreet de redenen moet weergeven die haar kunnen verantwoorden. De motivering moet ook volledig zijn, wat betekent dat zij een voldoende grondslag voor alle onderdelen van de beslissing behoort te zijn.

2. Toetsing van de bestreden beslissing aan de materiële en formele motiveringsplicht, schending van art.7 Vw.

De motivering is niet afdoende, zoals vereist door de Wet Motivering Bestuurshandelingen.

De beslissing van de staatssecretaris wordt niet gedragen door de feiten van het dossier.

Dat de Staatssecretaris derhalve de bewijswaarde van de door verzoekende partij ingediende documenten miskent en hiermee de art. 2 en 3 van de Wet Motivering Bestuurshandelingen miskent. De beslissing van de staatssecretaris wordt niet gedragen door de feiten van het dossier.

Evenwel toont verzoeker aan de hand van zijn documenten afgeleverd door de Universiteit Gent aan dat hij weldegelijk over een geldig inschrijvingsattest beschikt.

Op 17.07.2015 verliet verzoeker de Schengenzone opnieuw via Bari, om op 19.09.2015 de Schengenzone opnieuw binnen te komen via Wenen.

De Staatssecretaris heeft dus ten onrechte de beslissing genomen en op 01.07.2015 en schendt hierdoor het motiveringsbeginsel van artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 7 Vw.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen verplichten de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op "afdoende" wijze.

Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansreden van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de voormelde wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, opdat hij met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (Rvs 11 december 2015, nr. 233 222). Hetzelfde geldt voor artikel 62 van de vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing geeft duidelijk de feitelijke en juridische overwegingen en determinerende motieven aan op grond waarvan zij is genomen.

Zo verwijst de bestreden beslissing naar artikel 7, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet en artikel 100, vierde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Daarbij wordt in feite gemotiveerd: *"Betrokkene heeft het Belgisch grondgebied betreden op 22.12.2014 met een visum D B1 B3 Universiteit Gent. Dit wil zeggen dat betrokkene een visum heeft gekregen op basis van een toelatingsattest afgeleverd door Universiteit Gent en dat betrokkene na aankomst in België een inschrijvingsattest van de Universiteit Gent dient voor te leggen om na een positieve woonstcontrole een verblijfstitel type A in de hoedanigheid van student te kunnen bekomen. Betrokkene legde echter geen definitieve inschrijvingsattest afgeleverd door Universiteit Gent en bijgevolg voldoet betrokkene niet aan de aan zijn visum gekoppelde voorwaarden."*

De motieven van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft deze beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Een schending van de formele motiveringsplicht blijkt niet.

2.3. Waar verzoeker inhoudelijke argumenten ontwikkelt tegen de bestreden beslissing, voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van deze van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker in het bezit werd gesteld van een visum type D met volgende vermeldingen: *'BNL 2, B1, B3 + Université de Gent'*.

De verwerende partij wijst er in haar nota terecht op dat uit de omzendbrief van 21 september 2005 met betrekking tot de nieuwe gemeenschappelijke vermeldingen die kunnen worden gebruikt in het geval van de afgifte van een Benelux-visum A, B, C of D + C en de nieuwe nationale vermeldingen die voor België moeten worden gebruikt in het geval van de afgifte van een visum D of een machtiging tot voorlopig verblijf, volgt dat de voormelde afkortingen als volgt dienen te worden gelezen:

- BNL 2 : ambtshalve afgeleverd visum;
- B1 : MVV, verblijf beperkt tot de duur van de studies - artikel 58 van de wet van 15 december 1980;
- B3 : toegelaten tot studies + naam van de onderwijsinstelling.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker *“een visum heeft gekregen op basis van een toelatingsattest afgeleverd door Universiteit Gent”*. Dit wordt door verzoeker niet betwist.

Uit artikel 59, derde lid van de vreemdelingenwet volgt dat een vreemdeling die een visum type D heeft verkregen op grond van een toelatingsattest, binnen de vier maanden na zijn binnenkomst *“een nieuw attest”* moet voorleggen *“dat [bevestigt dat] de vreemdeling (...) als regelmatig leerling of student ingeschreven is in de onderwijsinstelling die het afgeeft.”*

Dit houdt in dat verzoeker na aankomst in België een inschrijvingsattest van de Universiteit Gent diende voor te leggen om na een positieve woonstcontrole een verblijfstitel type A in de hoedanigheid van student te kunnen verkrijgen.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoeker echter geen definitief inschrijvingsattest afgeleverd door Universiteit Gent heeft voorgelegd en bijgevolg niet voldoet aan de aan zijn visum gekoppelde voorwaarden.

Verzoeker houdt voor dat hij wel degelijk over een geldig inschrijvingsattest beschikt en voegt ter staving daarvan een aantal documenten toe aan zijn verzoekschrift.

De Raad merkt op dat de bestreden beslissing dateert van 1 juli 2015. Verzoeker voegt drie aanwezigheidsattesten voor de cursus Nederlands voor Anderstaligen toe die dateren van 29 september 2015 en een inschrijvingsformulier voor het schooljaar 2015-2016 “NT2 RG1 verkort” van 28 september 2015.

De regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen. Dit betekent derhalve dat de stukken waarop het bestuur zich kan baseren voor het nemen van de bestreden beslissing zich in het administratief dossier moeten bevinden, of ten laatste voor de bestreden beslissing aan het bestuur moeten worden overgemaakt. Dit is per definitie niet het geval met stukken die pas samen met het verzoekschrift worden voorgelegd. De gemachtigde kon derhalve op het moment van de bestreden beslissing geen kennis hebben van de stukken die verzoeker heden voorlegt. Enige onzorgvuldigheid kan de gemachtigde aan de hand van deze stukken, die dateren van na de bestreden beslissing, niet worden verweten. Verder voegt verzoeker een bevestiging van registratie voor een voorbereidende cursus Nederlands toe, die dateert van 2 maart 2015. Uit het administratief dossier blijkt evenwel dat dit stuk niet ter kennis werd gebracht van de gemachtigde. Er kan hem ook hier geen onzorgvuldigheid worden verweten.

Verder moet worden benadrukt dat de Raad bij zijn wettigheidstoetsing geen rekening kan houden met elementen en gegevens die dateren van na de bestreden beslissing, zo niet zou hij zijn bevoegdheid overschrijden (RvS 18 juni 2009, nr. 194.395).

De Raad benadrukt tevens dat het aan verzoeker toekwam op tijdig de vereiste documenten voor te leggen die aantonen dat hij voldoet aan de voorwaarden voor verblijf als student.

Daarenboven blijkt uit het voorgelegde attest van registratie van 2 maart 2015 dat de taalcursus Nederlands reeds heeft plaatsgevonden van 6 januari 2015 tot en met 26 augustus 2015. De overige voorgelegde aanwezigheidsattesten hebben betrekking op de periodes van 6 januari 2015 tot en met 2 februari 2015, van 4 februari 2015 tot en met 10 maart 2015 en van 12 maart 2015 tot en met 23 april 2015. In het administratief dossier bevindt zich een nota van 27 april 2015 van de vreemdelingenpolitie, in het kader van een woonstcontrole, waarin staat vermeld dat de universiteit Gent heeft bevestigd dat verzoeker voor de derde keer niet is geslaagd en niet meer aan de examens mag deelnemen.

Met het enkele betoog dat hij wel degelijk over een geldig inschrijvingsattest beschikt waarbij documenten worden voorgelegd die niet aan de gemachtigde ter kennis werden gebracht of die dateren van na de bestreden beslissing, toont verzoeker niet aan dat de gemachtigde miskenning van de voorliggende gegevens, op grond van een incorrecte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze heeft

vastgesteld dat verzoeker geen definitief inschrijvingsattest van de Universiteit Gent heeft afgeleverd en bijgevolg niet voldoet aan de aan zijn visum gekoppelde voorwaarden voor het verblijf als student.

Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat het bestreden bevel, in het licht van deze elementen, verkeerdelijk of kennelijk onredelijk is gesteund op artikel 7, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet om reden dat hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 van dezelfde wet bepaalde termijn.

Verzoeker houdt weliswaar voor dat hij op 17 juli 2015 het Schengengrondgebied verliet via Bari en op 19 september 2015 het Schengengrondgebied opnieuw binnenkwam via Wenen, maar hij beperkt zich tot een loutere bewering die op geen enkele wijze wordt gestaafd en ook geen steun vindt in de stukken van het administratief dossier. Voorts blijkt dat de bestreden beslissing op 9 september 2015 aan verzoeker werd betekend, zodat zijn bewering dat hij pas op 19 september 2015 het Schengengrondgebied terug is binnen gekomen feitelijke grondslag mist. Met deze gratuite bewering slaagt verzoeker er dan ook niet aan te tonen dat de gemachtigde met miskenning van artikel 7 van de vreemdelingenwet of op onzorgvuldige of kennelijk onredelijke wijze heeft vastgesteld dat hij langer dan in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 van de vreemdelingenwet bepaalde termijn.

Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt niet aannemelijk gemaakt. Evenmin blijkt een schending van artikel 7 van de vreemdelingenwet. Het enig middel is niet gegrond en geeft geen aanleiding tot de vernietiging van de bestreden beslissing.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf februari tweeduizend zestien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES